

Kweek van de zwartvleugeltangare - *Piranga olivacea*

Door Stefan van de Ven

Uit Vogelexpresse 2022-1

Begin 2020 kon ik via een bevriende handelaar aan een onverwant koppel zwartvleugeltangare's (*Piranga olivacea*) komen. Tussen man en pop klikte het goed en ze voerden elkaar al bij hem in de kooi. Na een paar dagen denktijd besloot ik het koppel over te nemen. Omdat ze bij hem binnen zaten kon ik ze nog niet naar buiten verplaatsen. Hierdoor hebben ze de winter in de garage doorgebracht samen met wat andere vogels die verwarmd zaten door middel van een elektrische kachel. Begin mei besloot ik de vogels buiten te zetten in een volière die ze zouden gaan delen met de blauwe nachtegale (*Larvivora cyane*). De volière is 6,5 m lang bij 2,5 m breed en 2 m hoog. Deze is volledig beplant en er is ook een vijvertje aangelegd. Als voer hadden de vogels de keuze uit een mengeling van zaden voor kardinalen, universeel wat ik samen met Nutribird Uni Kompleet en eivoer mengde en per dag een aantal meelwormen. De vogels deden het prima in de volière, helaas werden er dat jaar alleen geen aanstalten gemaakt tot voortplanting. Aan het einde van het jaar besloot ik het koppel weer uit te vangen voor het te koud werd.

We zijn nu aangekomen begin mei 2021. De vogels mogen weer naar buiten, maar vanwege de koude nachten wat later dan ik wilde. De vogels zijn de winter prima doorgekomen. De man zit strak in de veren. De pop daarentegen nog niet, deze zit nog in de rui. Half mei hoor ik de man zo af en toe roepen; verder is er nog weinig te ontdekken. De pop zit nog altijd niet geweldig in de veren, hopelijk komt dit snel goed.

We zijn nu op 8 juni aangekomen. Tijdens het voeren was ik de pop kwijt, aangezien deze nog altijd niet geweldig in de veren zat ging ik van het ergste uit en begon ik deze door de hele volière te zoeken. Na een aantal minuten zoeken was ze daar plots weer. Waar ze vandaan kwam wist ik niet maar in mijn achterhoofd ging er wel een alarmpje af dat er iets was. Dus besloot ik beide vogels van afstand te bestuderen wat ze gingen doen.

Linksboven; het begin van de nestbouw.

Rechtsboven; drie eieren van de zwartvleugeltangare.

Nadat de pop haar buik weer vol had vlogen zowel de man als de pop naar een half open nestkast 1,70 m boven de grond waar ze op gingen zitten en plots vloog de pop bovenin de coniferen. De man bleef trouw op de nestkast zitten alsof hij de wacht hield. Hierdoor ben ik van buiten af gaan kijken of ik wat kon zien en ja, daar zat ze zeer goed verscholen. Ze was bijna niet te zien door al het groen. Die middag zag ik haar nog een keer bij de etensbak, dit was de perfecte kans om snel te kijken hoeveel eieren ze had. Ze had haar nest alleen zo goed verborgen dat ik er niet zo bij kon waardoor ik besloot om met goed geluk een paar foto's te maken met mijn mobiel. En daar waren ze dan: 3 prachtige eieren. Hoelang de pop al aan het broeden was wist ik totaal niet. Voor de zekerheid besloot ik de dag later al wat extra insecten in te slaan voor als er jongen zouden komen.

16 Juni was het zover. Het eerste jong was uitgekomen, de dag later ook de andere 2 jongen. Als voedsel kregen de vogels levende buffalowormen, wasmotten, krekels, krulvliegen en diepvries pinky's. Al snel merkte ik dat de wasmotten het meest gevoerd werden en de rest van het voer pas aan de beurt was als deze op waren. Diepvriesvoer pakten de ouders totaal niet, zelfs als de rest al op was ging dit met moeite. Als hoofdvoedsel hield ik ze hierdoor op wasmotten. Dit ging zo goed dat je de jonge vogels letterlijk zag groeien in het nest. Op dag 5 heb ik de 3 jongen willen ringen met de voorgeschreven ringmaat van 2,9. Dit was echter niet te doen. Je zou met deze maat de jongen veel eerder moeten ringen en als dit al gebeurt zal de ring naarmate het jong groeit zo strak om de poot zitten dat deze waarschijnlijk ingroeit en de poot zal afsterven. De jongen bleven hierdoor dus ongeringd in het nest.

Op dag 9 was het zover dat de jongen uitvlogen. Dit was veel sneller dan gedacht maar ze zaten al helemaal in hun veren en het vliegen ging ze al prima af. Dag 11 is aangebroken. Elke dag controleerde ik hoe het ging met de jongen sinds ze waren uitgevlogen. In de ochtend was alles nog helemaal in orde tot in de middag. Bij controle vond ik een jong op de grond op zijn rug, levend, maar het was zwaar gewond aan de vleugel en snavel. Het tweede jong vond ik ongeveer een halve meter verder. Ook gewond maar dit jong alleen aan zijn oog. Het derde jong was gelukkig ongedeerd. Als dader vermoedde ik de man. Alle 3 de jongen heb ik gelijk uit de kooi gehaald en ik ben meteen begonnen met de verzorging van de wonden van de twee jongen. De jongen waren nog niet zelfstandig; hierdoor nam ik de taak verder over van het grootbrengen van de drie jongen. Na twee dagen waren ze al helemaal gewend aan het met de hand gevoerd te worden. De twee gewonde vogels deden het naar omstandigheden goed, wel ging ik er van uit dat het jong dat gewond was aan zijn oog blind zal zijn aan die kant. Twee dagen nadat ik de jongen had verwijderd uit de volière had de pop haar volgende nest alweer klaar. Hier werden opnieuw 3 eieren in gelegd. Hieruit kwamen opnieuw drie prachtige jongen, ook deze groeiden zeer snel. Ditmaal had ik vooraf een spoedbestelling gedaan voor een paar ringen bij de bond. Deze keer besloot ik ringen van 3.5 te gebruiken. Op dag 6 werden de jongen hiermee geringd en ze pasten perfect. Ook deze 3 jongen vlogen op dag 9 al uit. Met de gedachte in mijn hoofd van wat de laatste keer gebeurde op dag 11 besloot ik de jongen in een babykooi te plaatsen.

Helaas was dat niet echt een succes. Hierdoor besloot ik de jongen vrij in de volière te houden en de man bij hen in een grote TT kooi te plaatsen. Dit werkte gelukkig een stuk beter, de jongen werden goed gevoerd door de pop. De man zag ik vaak in de TT kooi zitten

met voer in zijn snavel waardoor ik soms besloot om hem bij zijn jongen te laten maar dan wel onder toezicht! Dit werkte prima. Terwijl deze jongen werden grootgebracht was ik nog druk met de jongen van de eerste ronde. Wat ik al wel verwacht had was dat het jong met het gewonde oog blind geworden was aan dit oog. Het andere gewonde jong had meer klachten dan ik dacht. Hij kon zijn linker vleugel bijna niet gebruiken en zijn evenwicht bewaren was ook niet gemakkelijk. Ik vermoedde een hersenbeschadiging. Het derde jong deed het gelukkig prima. Het geslacht van de vogels kon ik ondertussen zien. De twee gewonde vogels waren 2 mannen, het derde een pop. Waarschijnlijk heeft mijn kweekman zijn zoons gezien als concurrentie en heeft hij ze hierdoor verwond. Na 1 maand binnen te hebben gezeten waren de jongen van de eerste ronde zelfstandig en verplaatste ik ze naar een grote broedkooi.

Helaas kwam er een tijd later een ziekte in deze kooi en raakte ik alle 3 de jongen alsnog kwijt. Gelukkig had ik nog de drie andere jongen over die het uitstekend deden bij de pop. Dit bleken twee poppen te zijn en een man. Nadat de jongen zelfstandig waren haalde ik de jonge man uit de kooi en kreeg deze een aparte kooi buiten waar hij roodstof kreeg door het voer om op te kleuren. Mijn kweekman kreeg weer zijn volledige vrijheid terug en kwam samen te zitten bij zijn pop en dochters wat tot de dag van vandaag 25-11-2021 erg goed gaat.

De zwartvleugeltangare was voor mij een prachtige uitdaging, zeker aangezien er nog weinig bekend is over de kweek van deze vogel en zijn gedragingen. Het koppel behoud ik. Ik ben nu al erg nieuwsgierig naar het aankomende kweekseizoen met deze vogel en wat voor verrassingen zij nog voor mij hebben.

Een serie foto's van de jonge zwartvleugeltangare. Van net uitgekomen tot net uitgevlogen.
Foto's van Stefan van de Ven